

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre . . . . . 10.— K
Fél evre . . . . . 5.—
Negyede evre . . . . . 2:50 —
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKANYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyitlitter sora 1 korona.

A magyar ipar.

Alsólendva, szeptember 1.

A világháború számtalan meglepetése között reánk, magyarokra nézve a legnagyobbak és legtanulságosabbak közül valók a magyar ipar csodálatos erőpróbái. Magyarország ipara, amelyet a háború előtt gyengének, kezdetlegesnek emlegettünk, még azoknak is meglepetést hozott, akik hitték nézték fejlődését, bizalommal jövendőjét. A fiatal magyar ipar a gyermekcipőiből kinőtt fiatalságnak csak a fiatalos erejét, lelkes készségét és tanulékonyágát produkálta. Akik hittünk jövőjében, büszkén állapíthatjuk meg, hogy immár nagyszerű jelene is van.

A világkatasztrófa kitörésének már az első óráiban meglepő felkészültséggel nézett szembe ipari termelésünk a reá zudult nehézségekkel és minden addig elképzelhető mértéket meghaladó feladatokkal. A magyar ipar jelentőségét lebecsülték s akik hazánkban, mint földművelő országnak iparjában a nemzeti termelésnek csak másodrendű tényezőjét látták, azoknak alapos revízió alá kell venni ezt a véleményüket. A világháború történetének egyik izgalmasan dicsőséges fejezete lesz a hadviselő államok iparának háborús története általában és ennek a fejezetnek egyik legfényesebb lapját foglalja el az aránylag még fiatal, de a gyermekbetegségeken már túllevő, hatalmas életerőt rejtő magyar ipar, mely a háborúnak egyre növekvő borzalmi és gazdasági nehézségei között törhetetlenül, tette és áldozatra egyaránt készen, fényes eredménnyel teljesíti feladatait.

Ezeknek a feladatoknak a méreteiről csak akkor alkotunk némi fogalmat, ha meggondoljuk, hogy a hosszú éveken át folytatott hadikészülődés mellett is milyen kevéssé voltunk felkészülve egy ekkora méretű háborúra. Az éveken át felhalmozott készletek hamarosan megfogyoztak és pótlásukról kellett gondoskodni. Az ország egész ipara fokozatosan a háború szolgálatába állott és eközben alkalmazkodó ké-

pességének csodálatos mértékéről tett tanúságot. Nem csak rokoniparágak állottak a fegyver, muníció és egyéb hadifelszerelések gyártásának szolgálatába, hanem a legbékésebb munkaeszközök készítésére berendezett üzemek is ugyszólván napok alatt alakultak át a hadsereg igényei szerint. És megtörtént az a csoda, hogy míg ellenségeink, a hatalmas iparállamok, Amerikából voltak kénytelenek hadifelszereléseik tulajdonos részét beszerezni és ezzel adófizetőivé váltak az Egyesült Államoknak, addig mi kizárólag a magunk erejéből bírjuk ellátni hadseregünket. És a háború minden újabb fázisában újabb és újabb hadieszközök váltak szükségessé; a hadviselés új módszerei, háborús leleményessége mind újabb próbát és egyuttal megannyi újabb sikert jelent iparunk számára.

És jöttek azután a még nehezebb idők. Ellenségeink kiéheztető taktikája, a tengerek elzárása és az egyre teljesebben bezáródó acélgyűrű, amelyet ellenséges diplomácia és ellenséges fegyverek vontak körénk és szövetségeseink köré, maga után vont a nyersanyagoknak és félgyártmányoknak mind nagyobb megfogyozottságát. A főtágn lévő és egészen kifogyott anyagokat ujjakkal kellett pótolni; új szerszámokat, új technikai eszközöket kellett előteremteni, ugyszólván a föld alól. Mindez a magyar ipar ellenálló erejét meg nem törte, sőt az új nehézségek új, eddig ismeretlen képességeket váltottak ki. A népfelkelési korhatár ismételt kiterjesztésével a már eddig is erősen megfogyozott munkaerő még inkább megcsappant. Ma már a 18—50 éves munkabíró férfiaknak háromnegyed része katonai szolgálatot teljesít. Ehhez képest csökkent az ipar munkaereje is. Noha a behívott munkaerő egy része katonai vezetés alatt gyárakban dolgozik, a munkáshiánnyal való küzdés egyre keservebbé válik; a katonai szolgálatra alkalmatlanok és kiszérszben a felmentettek, azután az asszonyok és gyermekek csak tökéletlenül pótolják az elvont munkásanyagot, amelynek egyrésze a harctereken — sajnos — örökre elveszett a nemzeti

termelés számára. Sokszorosan több munkáskézre volna szükség és sokszorosan kevesebb áll rendelkezésre. A magyar ipar improvizációs heroizmussal tűri és igyekszik ellensúlyozni ezt a sanyaruságot is. Az élelmezés nehézségei a meglévő, dolgozó népesség munkabírását lefokozzák, az elgyengült, elveszett és kidőlt munkástömegek pótlására gondolni is alig lehet. És iparunk mégis diadalmasan állja meg a háború irtózatossá nehézségeit. Még azok az iparágak is, amelyekre nézve a háború nem jelentett termelési és ezzel kereseti alkalmat, nagy ellenálló képességüknek adják bizonyítékát és súlyos veszteségeik mellett is készen várják azt az időt, amikor a háború borzalmainak megszüntével az újáramtató munka megkezdődik. Sok ezer kisipari műhely tüze aludt ki, sok ezer boltajtóra került rá ez a szivettfacsaróan sokatmondó felírás: „Bevonulás-miatt zárva.” Sok ezer iparos-család maradt kenyérkereső családfő nélkül és asszonyok, kiskorú gyermekek vették kezükbe a bevonult férjnek és apának fegyverrel felcserélt kalapácsát. A magyar ipar talantulon kivette részét ennek a háborúnak hősiességéből is, mártírságából is.

Joggal nevezhetjük hát a magyar ipar hadiértmének azt a legfelsőbb kéziratot, amellyel a múlt esztendő őszén hirdette megdicsőült királyunk, hogy „honi gyár- és kézműiparunk nagyszerű teljesítőképessége — dacolva az ellenség minden gátló törekvésével — a kemény, hosszantartó harcban haderőmnek értékes támaszául szolgált.” Az a köszönő szó, amely ezt az igazán királyi elismerést kísérté, mindenkor becses dokumentuma marad a magyar ipar történetének.

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyző Hivatal főpénztára, Képviselőház.

Rendelje meg lapunkat a harctéren levő férje, fia, testvére, rokona stb. részére. Nagy örömet szerez nekik. **Lapunkat a tábori posta rendszeren kézbesíti!**

Értesítem Alsólendva és vidéke nagyérdemű közönségét, hogy a **Barta és Füst** nagykanizsai divatáru-cégből kiléptem és **Nagykanizsán** a Központ-szálló épületében **nagyszabású áruházamat** **Füst József** „KÖZPONT“-nagy-áruháza. **Óriási választék ruhakelmékben, selymekben, mosóárúkbán, női kabátokban, bluzokban, szőrmékben stb., stb.** megnyitottam.

Megszűnt a szabad gabonavásárlás.

Kéthónapi reménykedés, türelmes várakozás után a múlt héten — egészen váratlanul — megjött a rendelkezés, hogy csak a Haditermény utján vásárolhatunk gabonát, illetőleg kapunk ugynevezett *hodilisztet*. A magánosok tehát nem vásárolhatnak közvetlenül a termelőtől, hanem csakis az átvévi bizottságok közbejárásával a Haditerménytől. A bizottságok a rendelet szerint legközelebb megkezdik működésüket és megállapítják az egyes termelők által visszatartható mennyiségeket, őrizetbe veszik a feleslegeket és közvetítik az ellátatlanok gabonaszükségletét.

Megszűnik tehát az az előre kötött sok vétel, amelyet eddig igen-igen sokan tettek a szomszéd községekben, a járásban azzal, hogy lefoglalták, előleget adtak gabonaszükségletükre, azt a pillanatot várva, amidőn a vásárolhatás kiterjesztésének engedélyezése megérkezik és azt hazaszállíthatják. A legújabb rendelet mindezeket a vételüket megsemmisíti, a foglalók visszavándorolnak és kezdődik előlrol az emberek türelmetlensége.

Ha a rendelet megszünteti azt a sok visszaélést, amely a gabonaeladásoknál tényleg megtörténik, hogy kétszeres, sőt ennél is magasabb áron adták el a termelők gabonájukat — tisztelet a kevés kivételnek, — akkor a legújabb rendeletet a fogyasztók örömmel fogadják. Azonban a multak tapasztalatain okulva, viszont egy cseppet sem csodálkozhatunk az emberek türelmetlenségén, hogy a legszegényebb anyagi körülmények között levők is maguk siettek beszerezni lisztzükségletüket, de gabonában. Azok tehát a legszerencsésebbek, akik az eddigi rendelkezés szerint szükségletüket a saját községük területén beszerezhették. Ilyenek azonban kevesen vannak.

A közlelmezési miniszter nyilatkozatából kitűnik, hogy nem gabonában, hanem nagyrésztben lisztben kapjuk ez irányu szükségletünket és pedig olykép, hogy a nem termelő városok részére három havi lisztet fognak előre kiutalni, hogy ily módon nagyobb mennyiségű liszt álljon a hatóság rendelkezésére, megfelelő lisztartalék is gyűjthető legyen, miáltal az ellátás zavartalansága is biztosítva volna. A kisebb községek ellátásáról pedig úgy gondoskodnak, hogy a vármegyei törvényhatóság részére szintén három havi lisztzükségletet utalnak ki és ezen kívül az átvévi bizottságok által a község területén összeszedett gabonafölösleg első sorban a községi ellátatlanok között gabonában fog arányosan elosztatni, a hiány pedig lisztkészlettel fog fedeztetni.

Mint hogy Alsólendván kevés számban vannak termelők, mint részben ellátottak, tehát Alsólendva lakossága legnagyobb részt lisztben kapja szükségletét. Bármennyire is megnyugtató akar a közlelmezés minisztere abban, hogy jó minőségű lisztet kapunk és pedig az eddiginél nagyobb fejkvótában,

mégis a multak tapasztalatai alapján — aminek maga a miniszter is kifejezést adott — bizonyos kételkedéssel fogadja a lakosság a legújabb rendelkezést. Ha ez irányu ketelyünket a gyakorlat eloszlatja, ugy az ellátás ezen módja, az egyenlő elbánás elvénél fogva, aminek ma különösen annak kell lenni, a legigazságosabb leend.

Népiskoláink a háboru alatt.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Az „Alsólendvai Híradó“ f. évi 34. számában megjelent „Népiskoláink a háboru alatt“ c. cikknek a befejezéséhez lenne néhány megjegyzésem s ebből kifolyólag a tekintetes Szerkesztő urhoz egy kéréssem.

A cikk befejezésében a tanítók — ugy is, mint a nép vezetői, arra szólítottak fel, hogy kötelességüknek ismerjék azt is, hogy az iskolába járás pontos legyen s a szorgalmi idő betartassék.

Ugy hiszem, nincs tanító, aki ne örülne a pontos beiskoláztatásnak, mert a rendetlen iskolalátogatás az oka annak, hogy a népiszkola nem képes a tantervben lefektetett kívánalmaknak eleget tenni.

Keserves a tanító helyzete mindjárt a tanév elején. A beiratkozás megkezdődik — mondjuk — szeptember közepén s eltart október elejéig; csak hogy a beírt tanulók nem jönnek be az iskolába, amíg a mezőn munka van. Végre a rendes tanítás október vége felé megkezdhető lenne, de akkor is az jár iskolába, akinek jól esik, akinek tetszik; hiába írja ki a tanító a mulasztókat az előírt időben, azokkal senki sem törődik.

Kérem tehát tekintetes Szerkesztő ur, sziveskedjék becses lapjában oda hatni, hogy a hatóságok — amelyeknek kötelességük a mulasztók szülőit meginteni és megbírságotni — tegyék meg kötelességüket, akkor az eredmény is meg lesz a népiskolában s a népiskolából kikerültek helyesen is fognak tudni írni.

De amíg a rendes iskolalátogatás nincs rendezve, hiába a miniszter jóakarata, a törvényhatóságok szigorú rendelete; ha a helyi hatóságok nem intézkednek szigoruan, — marad minden a régi ben.

Egy alsólendvajárási tanító.

Rómaiak a Balatonon.

Régi krónikások írását olvasgatom. Régi furdokról s ezek közt egy legrégebb magyar furdóról szólnak a fakult sorok. Régi, legendás szép idők... Hol voltunk mi még akkor, régi dicső eleink nyugodtan üzték a nemes vadat a napsugáros keleten, amikor annak a furdónek már virágzott idegenforgalma s előkelő, gyönyörű kélakjai közt világhíres császárok és királyok kincseket érő palotái fényeskedtek. Álom-e vagy való a Balatonról szóló legendás szép rege? De valóságnak kell lenni, mert nemcsak egy, hanem több forrásból is merithetjük az adatokat, hogy a Balaton, a mi gyönyörűségei tókerünk, a rómaiak idejében a világ legheiréssebb és látogatottabb furdója volt.

Ósmert furdóhely lehetett már a rómaiak előtt is a Balaton, de igazán fejletté és virágzóvá az ő uralmuk alatt emelkedett. Amint a melegebb

nyári napok beléptek, Róma s ezenkívül különösen Aquincum és Scarabantia (a mai Buda-Óbuda) előkelőségei seregestől káltak utra a Balaton felé. Augustus császár és udvara, később Nero császár is, nem egy esztendőben töltött itt néhány hónapot. A tó ennélfogva, mint Petronius, a római udvar kedvence és hadvezér beszéli, nyáron a római patriciusok találkozási helye volt.

A tó somogyi oldala lakatlan volt; itt csupán vízi madarakra rendeztek vadászatokot, míg az egész zalai oldalt Keszthelytől Balatonfüredig, vagyonokat érő villák és kéjlakok lepték el sűrűn.

A Keszthely közelében levő Fenék állomásánál volt mocsarakat kiszárították, rabszolgákkal egyengették az utakat és pusztították ki a vadakat. A legrövidebb idő alatt Fenéknek kis kolónia keletkezett, mely állandóan letelepedett s földmíveléssel és állattenyésztéssel foglalkozott.

A páduai író, Jakobo Alessio följegyzései szerint a Balaton partján Augustus császár alatt több mint 20.000 ember lakott, akik Aquincumból, Scarabantiából, Aquileiából és Rómából jöttek. Különös előszeretettel laktak a római patriciusok a mai Badacsonyan, mely hely Nero alatt a legrettenetesebb orgiák és bachanaliák színhelye volt. A Balaton Augustus császár halála után, ki Fenéknek még egy cirkuszt is építtetett (ennek romjait röviddel ezelőtt ásták ki), a római hadvezérek, méltóságok és szenátorok „üdülköztették“ maradt. Ha valaki nyáron néhány hetet egy barátjáné társaságában zavartalanul akart eltölteni, ugy a Balatonhoz utazott.

Nero alatt jött Badacsony divatba, mely helyt Buleá-nak hívták. Nero, a ki vagy háromszor tartózkodott hosszabb ideig a Balaton mellett, gyönyörű kastélyt építtetett magának. Volt ezenkívül egy diszbárkája, a melyen kisebb-nagyobb utakat tett a Balatonon és a Bakony erdejében vadászott vaddisznókra. Buleában gyilkoltatta meg Nero nagynénjét, Meneninát, mert életmódja miatt heves szemrehányásokat tett neki.

A császári és más előkelő udvarok által kifejett fény, pompa s az ezzel járó szórakozások persze még vonzóbbá tették a Balatont, a hová a szomszédos országok uralkodói is siettek eljönni néhány heti üdülésre. A „Balatonról“ — írja az akkori krónikás — idillikus utak vezettek be a zöld hegyek közé. Az utak mentén s a paradicsomi völgyek ölen étes paloták és villák emelkedének; ezen épületek nagyrésze idegen királyoknak és a római birodalom alkirályainak képezte nyári lakhelyét.

„Földhegyre, a tó tulsó felére, gyakran nagy társaságok mentek és vig mulatozást csaptak!“ — áll a régi írásokban. A somogyi oldalon, valahol Boglár vagy Fonyódt táján, amolyan ősmertebb kiránduló vendéglő vagy csárda létezett s az átrándulók bizonyára ott mulatoztak és szórakoztak.

Buleát, vagyis Badacsonyt azután tüzvész pusztította el s többé föl se épült. Aquincum és Scarabantia hanyatlásával a rómaiak építette helységek is mindinkább elnéptelenedtek. — Azután nagyot zökkent a világ kereké is: Karthago megsemmisült, Róma ledől s ennek roppant nagy kiterjedésű birodalmait a népvándorlással ideszakadt uj népek s nemzetek foglalták el. Amikor a mi eleink idekerültek, már megint volt élet a Balatonon, bárha nem is a hajdanihoz hasonló, a mi aztán hol gyengébb, hol jobban ápolva, fön is maradt napjainkig. Most pedig azon az

Könyvujdonságok

a legjobb magyar és külföldi írók legújabb művei raktárra érkeztek és eredeti bolti áron kaphatók

Balkányi Ernő

könyvkereskedésében

Alsólendva és Muraszombat

uton halad, hogy a régi, legendás idők szép életénél is szebb és viru'obb élet kezd kibontakozni a hajdani világ népei átal is bálványozott szépséges magyar tengeriük partján.

János bátyám méltatlankodik.

— Karcolat. —

Főlkaptam az apostolok lovára és meg sem álltam János bátyámék falujáig, ahol az aranykalász meg a fehér cipő, a népköltészet meg az araszos szalonna terem. Kéhezett gyomorral, a falusi magyar konyha minden falajaért lázasan dobogó szívvel nyitottam be János bátyámék portájára, ahol a Bodri aig ismert meg, olyan sovány lettem, viszont én is alig ismertem rá a Bodriira, olyan jó husban volt, annyira megemberesedett. Majdnem megugattuk egymást.

János bátyám éppen azzal a százfioritos csizmával bajlódott, amit még a háború előtt csináltatott nyolc forintért. Nem akart a lábára menni, annyira megvastagodtak a János bátyám mozgó husoszlapai; aztán a lábujjával gyűt meg a baja, nem akarta beérni, annyira megpocakosodott, mióta az ánglius kichezietti. Szídia is a csizmiáit meg a szabót, aki egyebet sem tesz, csak a paraszti népet nyuzza, essék le az álla!

— De pápista színben vagy, öcsém, — sajnálkozott rajtam.

— Hja, János bátyám, a városi levegő... Hanem kedves bátyám ugyancsak megvastagodott.

— Hja, kedves öcsém, ez a jó fa usi levegő... —

— Hová, háová? —

— Főlnézek majd a község házára, megtudom, hogy miféle uri huncutság készül már megint ellenünk. Azt mondják, hogy nem szabad a gabonát eladni, hanem majd rekvirálják, az apjuk ide-odáját. Nem: elég, hogy maximának, még rekvirálnak is.

— Bizony, bizony. Hát Zsuzsa néném? —

— Bement egy kicsit a takarékbá.

— No persze, muszáj kamatot fizetni.

— Kamatot? Mit gondolsz, öcsém, hogy én adós ember vagyok? —

— Háború előtt volt egy kis ángária a földön. Emlékezem rá, hogy a kamat miatt sokat sopánkodott János bátyám.

— Hja, öcsém, az a háború előtt volt, de azóta már egy kis földet is vettem.

— Hát akkor mit keres Zsuzsa néném a takarékbán? —

— Hát a baj a' baj Volt egy kis fő ösleges pénz a háznál, azt vitte be, nehogy itthon lába keljen, mert zslvány világ van most.

— Kertüne-e azért egy kis harapnivaivó? —

— Nagy fá mozgatás. Rettenő módon sanyargat bennünket is ez az állapot; csoda, hogy éhen nem pusztulunk.

Csakugyan: aig tudott János bátyám előkaparászni egy kis sorkát, egy kis szárazkolbászi, egy-két kilónyi szalonnácskát, egy tál hideg rántott csirkét, egy kis turót, vaját, gyümölcsöt, meg egy kanecő borocskát.

— Egyél öcsém, most nincs több. Ez a kutya háború bennünket is megsanyargat. Persze, nálátok is nagy a drágaság. A zsidók csinálják, öcsém, a zsidók.

Eppen most fordult be a kapun egy zsidó: a marhakupec. Szinte sirva kérte János bátyámat, hogy azt a nyavalyás borjut adja oda 900 koronáért, de János bátyám az 1000 koronából nem engedett.

— Ezt is csak azért adom annyitért, mert fogytán van a takarmány. Muszáj potom áron elveszgetni.

Aztán egy kis tejért jöttek. János bátyám nem róstelte a dolgot, beszaladt a kamrába és ki is mért néhány liter tejet potom ötven krajcárjával. Hja, drága a takarmány!

— Egy kis gabonája csak marad János bátyámnak? Az a kutya rekvirálás csak nem hagyja üresen a kamráját? —

Az öreg haniskásan mosolygott.

— A kamrámat igen, de a veremet nem.

— Hát aztán hol a verem? —

— Azt még az apám lelkinék sem mond meg.

— Gabonát adott már el? —
 — Hogyne adtam volna. —
 — Maximális áron? —
 — Bolond kérdés! Ugy adtam, ahogyan vették és úgy vettem, ahogyan adtam. —
 — Hát a borral hogyan állunk? —
 — Komiszul. Nem termett annyi hordóm, mint amennyi borom készül. Muszáj ekötyavetyélnem a mustot négy koronájával utjéret...

És aztán peckesen megindult a százfioritos csizmákban a község házára, hogy a rekviráás miatt a hivatalos urak eőt kikáromkója magát: mért sanyargatják megint a magatája szegény embert!

HIREK.

A megpróbáltatásnak

e súlyos három esztendejében sokszor éreztük azt, ami most a legvéresebb harcok utolsó két hete alatt eltölti a lelkinéket: hogy milyen üres szöfecsérlés most minden, mi elhagyja a szánkat, mialatt a sorsunk ott dől el a véres fronton, mikor az Isonzó mellett annyi magyar vér folyik patakokban...

Zalaiak vére, testvéreinkké. Az Isonzó hősei között ott vannak a huszas honvédekink, a negyvennyolcas bakáink, kiknek frontját annyi ezer meg ezer katonája az olaszoknak, éjjel-nappal rohamzó hadosztálya sem tudta megintatni.

Ugy-e, lélekkel harcoltok, fiúk, hogy győztek? Mert a rettentő pokolban, az ágyuk irtó tüzeben megállni, kitarítani és gyzedelmeskedni, csak óriási lelki erővel lehet. Talán a szenvedés, a kitarítás idején haza gondoltok, az édesanyára, a földre, a házra... mert mi is akkor rátok gondolunk. Ti a házara gondoltok, melyet szét akarnak szaggatni, mi rátok gondolunk, kiket keres a halál. Mi itthon szívvel dolgozunk, ti ott künn lélekkel harcoltok; egyért, a haza védelméért. A földért, melyen lakunk, a népért, melyért véreztetek. Mert ti is tudjátok, hogy szét akarnak szakítani bennünket, kik annyi századot át együvé tartoztunk.

Ó de nem lehet, mert ti nem engeditek. A vérrel áztatott lövészárkok hősei: kitarítanak. A király ott volt közöttetek, hogy köszönetet mondjon a hősiességtekért. A mi köszönetünket és hálánkat itt küldjük néktek, ó ki olvashatja közületek? ó ki maradt életben...?

Ki ad a kérdésünkre feleletet, ki törli le a könnyeinket, ki tud vigasztalni? Talán az ágyuk pokoli dörgése, mely megdübörög a földet, talán a felhők, melyeket felénk űz a délnyugati szél?

Kérdezzük a felhőket, azok ott vannak a magasban, ahol az Istent keressük... Kérdezzük tőlük: Meddig tart még ez az anyák, ez a hitvesek által megátkozott háború, meddig tart még a falu némasága, üressége, meddig tart még a ti dicsőséges kinszenvedéstekek abban a talián pokolban? Babérról a fejetekek mikor jöttök haza, mikor látunk benneteket viszont?

Kisérjen utaikon a magyarok Istene, hogy dicsőséges győzelem után hazatérve édes legyen a viszontlátás, amelyet bizonyára ti is, de mi is annyira óhajtunk.

Kérjük hátralékos előfizetőinket tartózaik mielőbbi beküldésére!

— **Ejegyzések.** Könye Mariska urleányt Bántornyan ejegyezte Krajesics László Felsőbesztercéről. (Minden küön értesítés helyett) Csizsek Irma urleányt, Csizsek Károly lendvohosszúfalui igazgató-tanító kedves leányát, eljegyezte Reg ele Károly honvédszázados Budapestről.

— **Jutalom a magyar nyelv sikeres tanításáért.** A Pesti Hirlap milleniumi alapjának kamataiból 27 tanítónak 150—150 kor. jutalmat osztott ki Szent István napján, akik a magyar nyelvet kiváló sikerrel tanították nemzetiségű vidéken. A jutalmazott tanítók között van Gerstner Margit muraszterdahelyi áll. iskolai tanító nő is.

— **A veszprémi új megyéspüspök felszentelése.** Nehai báró Hornig Károly veszprémi biboros utódjának, dr. Rott Nándor veszprémi püspöknek felszentelése — mint illetékes helyről közlik — szeptember 23-án lesz Budapesten, az egyetemi templomban. A felszentelést Csernoch János herceggímás fogja végezni.

— **A 18—20 évesek sorozása Alsólendván.** Amint említettük, az 1897—1899 évi születésű 18—20 éves népfelkelők szemléje Alsólendván szeptember hó 14 és 15. napjain lesz megtartva. Az egyes körjegyzőségek szemlé alá kerülő népfelkelői a következő sorrendben járulnak a sorozó-bizottság elé: Szeptember 14-én: a rádcsi, zorkóházi, Alsólendva községi, alsólendvavidéki, bagonyai, zalagyertyános, cserföldi és belatinci jegyzőségek; szeptember 15-én: a csesztregi, szentgyörgyvölgyi, lendvavasárhelyi, murabaráti, reszneki, bántornyai és baksai jegyzőségek.

— **Iskolai értesítés.** Az alsólendvai m. kir. állami polgári fiúiskolában az 1917/18. tanévre szóló beiratások szeptember hó 2., 3., 4. és 5. napjain délelőtt 9—12 óráig az igazgatói irodában eszközölhetnek.

A javító vizsgálatokat 1-én tartjuk, és pedig a magántanulókat d. e. 8 órakor, a rendes tanulókat d. u. 2 órakor. A szegénysorsu tanulók számára szükséges tankönyveket 7-én osztjuk ki. A tanévet megnyitó ünnepélyes istentisztelet (Veni Sancte) szept. 8-án reggel 8 órakor tartatik, a tanítás pedig 10-én kezdődik.

A beiratáskor a tanulók szülők, vagy azok helyettesei kíséretében tartoznak megjelenni s iskolai bizonyítványukat az igazgatónak bemutatni. Azon tanulók pedig, akik először iratkoznak be intézetünkbe, a beiratáskor születési bizonyítványukat s újraoltási bizonyítványukat is kötelesek bemutatni. Az évi tandíj 16 korona, mely összeg vagy egyszerre, vagy előleges felévi részletekben is fizethető. A tandíjon kívül minden tanuló kivétel nélkül 3 kor. felvételi, 1 kor. ifjúsági könyvtári, 1 kor. kirándulási, és 1 kor. értesítői díjat tartozik fizetni. Ezen 6 kor. díj a beiratkozáskor azonnal fizendő.

Szegénysorsu és jó magaviseletű tanulók tandíjmentességért folyamodnak, de csak azon esetben, ha olyan bizonyítványuk van, melyben — az éneket, szépirást és tornát nem számítva — az elégséges osztályzat kevesebb, mint a jeles és jó együttvéve. A tandíjmentesség iránt a kérvényt a kir. tanfelügyelőséghez kell címezni s mindjárt a beiratkozás alkalmából az igazgatóságnak átadni. A kérvényhez csatolandó: 1. az előző tanévről szóló iskolai bizonyítvány; 2. az egy évvel nem régebb keletű szegénységi bizonyítvány.

Szegénysorsu tanulók az ifjúsági segélyzőegylet részéről tankönyvekkel és rajzszerekkel is ellátotnak, azonban az alapszabályok értelmében 80 fillér használati díjat kötelesek fizetni a beiratkozás alkalmával.

A vidéki tanulók figyelmeztetnek, hogy az igazgatóság előléges tudta és beleegyezése nélkül szállást fogadni nem szabad.

Alsólendva, 1917. augusztus 25.

Kiss Dénes, igazgató.

— **Beiratások az izr. elemi iskolában.** Az alsólendvai izr. elemi iskolában a beiratások szeptember hó 1—4. napjain délelőtt 9-től 11 óráig tartatnak.

Az izraelita ünnepekre

imakönyvek, naptárak és képeslevezőlapok
 nagy választékban és jutányos árak mellett kaphatók
 BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papirkereskedésében Alsólendván.

— **Nyilvános nyugtázás.** A belatinci fiatal-ság augusztus hó 20-án rendezett jótékonycélú kerti ünnepsélynél, amelynek tisztá jövedelme a 26000 koronát meghaladja, szíves felülfizetéseikkel az anyagi sikert a következők voltak szívesek előmozdítani: Zichy Mária grófnő, Bathhány Zsigmond gróf 150—150 korona, Saint Julien márkiné 140 kor., Zichy Ágost gróf 110 korona, Zichy Anastasia grófnő, Fedrigotti Mária grófnő 100—100 kor., Arvai Henrik 54 kor., dr. Hajós Ferenc 50 kor., Konrád Emma bárónő, Huber Alajos 30—30 kor., Vörös Márton, Szöcs Lajos, dr. Strasser Armin 20—20 kor., Kúhár István, Kulcsár Miklós 16—16 kor., Hajdu Aladár, Zorkó Odón 14—14 kor., Vörös Vilma, Vögler Ilonka 12—12 kor., Tkalecz Vilmos 11 K., özv. Piescher Ferencné, Pünk István, özv. Kondi Lajosné, dr. Brandieu Szilviusz, Szilágyi Dezső, Bő és Gyula dr., Hajdu Jenő, Krebsz Arnold, Paller Kálmán 10—10 kor., dr. Geiger Vilmos, Krajcsics Mariska, Jónás János, Vogler Károly 8—8 korona, Bayer Zoltán, Balcz Alfréd, Fehér László, dr. Czippott Bertold, Deutsch Ede, Basso Iván, Csácsics József, Zöldán András, Hankó József, Hajdu Zoltán 6—6 kor., Kaufmann Ignác, Kapocsy József, Seiler István, Zsitik Ferenc, Fedróczy Jenő, Bacscis Árpád, Nyírő Boriska, Turý József, Preininger Jánosné, György Kálmán 5—5 kor., Weisz Béla, Kaufmann Henrik, Sostarics Elek, Osterer Károly, dr. Marton H. dáni, Nemes Miklós, Besnyák Lajosné 4—4 kor., Zsigony János, Goldstein Lajos, Fábán Péter, Fekete Géza, Kúhár Alajosné, Orbán Ilonka, Hofmann Manó 3—3 kor., Hozer Beláné, Sáfry József, Fülöp Jenő, Grassanovics Antal, Kapocsy Józsefné, özv. Mady Pálné, Habacht János, Zsbüli József, Csacsinovics Imre, Krapecz Endre 2—2 kor., özv. Monda Ferencné, Nádaí Sándor, Czippott Endre, Apatics János, Wiassics Mária, Zsicsik Márton, Höbör Kálmáné, Zanfuchs Lipóti 1—1 K. — Meg nem jelentek, de beletépi díjakat beküldték: Dr. H. János Kálmán 100 korona, Gróf Mikcs János, Füss F. Nándor 50—50 K., dr. Kamniker Ferenc, Schweinhammer János 20—20 kor., dr. Boda János, Mráz Kálmán, dr. Vályi Sándor, Török István, Pósfay Pongrác, dr. Kecskeméthy Albert, Csáki István, Varga Ferenc, Tersztenyák József 10—10 K., Poliak József, Toplak István, Szöcs János, Székely Emil, Szabó Döme, Breier Ignác, Balkányi Ernő, Ebenspanger Anna 5—5 K., Praegartner Mici, Danitz Sándor, Lánicz György 3—3 kor. Fogadják a nemessivő adakozók ez uton a rendezőség leghálásabb köszönetét.

— **Jótékony-ság.** Özv. Ehrenreich Jánosné a városi szegény-alapra 8 koronát volt szíves adományozni. Az adományért őszinte köszönetet mond az Előjáróság.

Treiber Mihály lendvahosszafuialú községi bíró lapunk utján 5 kor.-t adományozott a Vörös-Kereszt Egyletnek. Az összeget eljuttatjuk az egy-sület alsólendvai fiókjához.

— **A szilva maximálása.** A hivatalos lap közli a kormány rendeletét, melynek értelmében métermázsánként az őszi szilva árát 20 korona helyett 33, a nyári szilvát 12 korona helyett 22, a nyári szilvából készült 3—4 százalékos cefre árát 13 koronáról 20, az őszi szilvából készült 5 százalékos cefre árát pedig 16 koronáról 30 koronára emelte fel.

— **A 48-as bakák dicsérete.** A hivatalos jelentés már nem egy ízben emelte ki a háború óta dicsőséget dicsőségre halmozó vitéz 48-as bakáink és 20-as honvédeinket. A tegnapielőtti hivatalos jelentés ismételtel megemlékezik a 48-ik gyalogezrednek a talián pokokban az utóbbi napokban folytatott titáni harcáról s ércenél is maradandóbb emléket állít benne glóriás véreinknek. A hős 48-asok harcáról szóló hivatalos jelentés így szól: „A nagy iszonyó mérkőzés tegnap is a legnagyobb ekkeseredéssel folytatódott. A védők ércfala győzelmesen állott ellent a legsúlyosabb rohamoknak. A Kálitól északra fekvő területen a reggeli órákban két olasz támadás összeomlott. Podlescenél, Madoninál és Britofnál az ellenség egész napon át a késő éjszakai szakadattól új tömegeket vetett harcra állásaink ellen. Összes rohamai megtörték vitéz harcaink szíves helytállásán. A sok harci eszközöz, amelynek segítségével az ellenség megtörti kísérlete ellenállásunkat, tegnap egy új járult, amelyet ezen a területen alig vártunk volna: Britofnál keletre olasz lovasság rohanta meg élsáncolt állásainkat. Géppuskáink tüzelése fogadta és megsemmisítette őket. A Monte San Gabrielen küzdő hőseink számára augusztus 29-ike ismét nehéz órákat

hozott. Az ellenség újból és újból rohamot indított a védőnk ellen. Este felé sikerült neki az északi lejtőn arkainkba behatolni. A sötétség beállta után nagy viharban csapataink ellentámadást indítottak. Az új küzdelem az olaszok rendetlen futásával végződött. Görztoi keletre sem engedett még az ellenség seregének nyomása. De előlött csak egyes támadásokat kellett is visszaverünk, delután már többórás pergőtűz után az ellenség újra általános nagy kiterjedésű tömegtámadásba ment át. San Marco területé újra a küzdelem központjában állott. Szuronyal és kézigranátókkal itt épp úgy, mint mindenütt Sv. Katherina és Vertoiba közt megtartottuk első vonalunkat. Kostanjevicéi arcvonalunkat a sikeres rajtaütés után kissé elretöltük. A legutolsó harcokban egyéb csapatok között a 10. (Przemysl) és a 48. (Nagykanizsa) ezredek osztágnak alkalmuk nyit arra, hogy küönösen kiüntessék magukat. Az ellenség veres veszteségei rendkívül súlyosak.”

— **Nem lesznek újabb sorozások.** A Zala írja: Nemrégiben az érdekeltek körében az a hír terjedt el, hogy az idősebb korosztályokat — a melyekre már többször mondták ki az untauglichot, rövidesen újból sorozni fogják. Illetékes helyen történt tudakozódásunkra azt a választ kaptuk, hogy az idősebb évfolyamok ujjasorozásáról ez idő szerint szó sincs.

— **Megölte két gyermekét, azután öngyilkos lett.** Zalaegerszegről jelentik: Bolevác János 46 éves ny. csendőr őrmester, akin már régebb idő óta az agylgyulás tünetei mutatkoztak, pénteken a kora hajnali órákban a lakása udvarán levő kutba dobta két gyermekét, a 3 éves Rózsit és a 2 éves Bózsit, azután ö maga is a kutba ugrott. Mind a hárman meghaltak. A borzalmat tetten daltjában fedezték fel a szomszédok. A szerencsétlen ember, kinek baj, a tavasszal vált komolyabbra, amikor felesége tüdővészben megbalt, egy sebtében irt papírlapon a következő sorokat hagyta hátra: „Betegségem miatt nagyon le vagyok gyengülve. Dolgozni nem tudok. Nem ér így az élet semmit. Két kis leányomat, hogy senkinek lába alatt ne legyen, elviszem magammal.“ A három halottat óriási részvét mellett elk a zalaegerszegi temetőben. Közös sírba helyezték őket.

— **Visszajöttek az erdélyi menekültek.** Mintegy tíz nappal ezelőtt örvendetes hírt kaptak a városunkban elhelyezett csikegyeji erdélyi menekültek. A vármegyétől rendelet érkezett, mely szerint rég nem látott lakóhelyükhöz közel, Marosvásárhelyre szállítják őket. Szombaton és vasárnap a menekültek — számszerint mintegy 60-an — utra is kelték s elutaztak városunkból. Podgyászuakat és kevés élelmiszereiket egy külön vagon szállította. Budapesti szerencsésen eljutott a menekültek karavánja, ott azonban kiszállították őket a vonatból és azt mondták nekik, hogy nem utazhatnak tovább, vissza kell térniök Alsólendvára. Az okot nem mondták meg nekik. A menekültek tehát három napi viszontagság után a mult heten visszajöttek városunkba, de már podgyász nélkül, egy szál ruhában, mert a ruhájukat, ágyneműjüket és kevés élelmőzsiájukat vivő vaggont Pesten elmulasztották lekapeszolni a vonatról. Most itt állanak a menekültek ágynemű, ruha, minden nélkül s azt sem tudják, hogy hol és merre van a holmijuk.

— **Tanévnyitás a róm. kath. népiskolában.** Az alsólendvai róm. kath. elemi népiskolában a beiratásokat szeptember hó 5., 6. és 7. napján eszközlik. Az ünnepélyes Vöni Sancte 8-án reggel lesz.

— **Halálós véz fűrdés a Murában.** Novák Márton wernsee-i (Stájerország) napszamosnak a napokban valami dolga akad járásunkban Felsőbeszterczen s mikor dolgát végezte, a Murába ment fürödni. Fürdés közben örvénybe került, a folyó sodrása elkapta és elmerült. Holttestét csak hosszas keresés után találták meg.

— **Gázolt a tapolcai vicinális.** A Tapolcánál Keszthely felé tartó tehervonat Kisórs állomásmán egy 75—80 éves, öreg munkáskinézésű embert elgázolt. Valószínű, hogy az öreg nem hallotta a vonat közeledését, a vonatvezető pedig a sötétben nem vehette észre a szerencsétlen öregembert, akit a vonat elütött és halálra gázolt. A halóságok nyomozzák kiletét.

— **Koleragyanus megbetegedés Mura-szerdahelyen.** A mult heten koleragyanus eset történt a városunkhoz szomszédos Muraszerdahely községben, Hartmann Lajos állomásfőnök családjában. Pfancczelter Elek, egykori alsólendvai iparos, az állomásfőnök apósa a mult heten hanyás, hasmenés és görcsökben megbetegedett. A rettenetes kínok közt vergődő emberhez pénteken délelőtt elhívták dr. Brünner József alsólendvai orvost, aki tüzetes vizsgálat alá véve a beteget, az esetet ázsiai koleraóra gyanusnak találta. Az orvos ezután intézkedett, hogy a beteget az állomásfőnök lakásáról a községi járványkórházba szállítsák, intézkedett az állomási épület lezárásáról és az állomásfőnök felváltásáról, egyúttal pedig bejelentette az esetet a csáktornyai főszolgabírói hivatalnak. Dr. Huszár Pál tb. főszolgabíró és dr. Kovacsics Ferenc járái orvos Csáktornyáról még aznap delután kiutaztak a beteghez s a járásorvos a megbetegedést ugyancsak ázsiai koleraóra gyanusnak minősítvén a beteg bélváladékát vegyvizsgálat végett illetékes helyre felküldték s a betegség esetleges terjedésének meggátálása céljából szigorú óvó és elkülönítő intézkedéseket foganatosítottak. A meg-cijendő bakterológiai vizsgálat fogja megállapítani, hogy tényleg ázsiai kolera esete forog-e fenn. A beteg állapota rendkívül súlyos.

— **Az alsólendvai Takarékpénztárnak** mai számunk hirdetési rovatában megje-nő s az új magyar vörös-kereszt nyeremény-könyvekre vonatkozó hirdetésére felhívjuk tisztelt olvasóink figyelmét.

— **A karszti csata elhomályosítja a napot.** Az olasz harctérről írják a következőket: A tüzenegyed karszti csata eddig soha nem képzelt vadással pusztít. A mindentel kaliberű ágyúk és egyéb öbölök fegyverek szakadatlanul működésben vannak A felhőten égboltozatról perzséően ömlik le a nap tüzes melege. A fénye azonban nem látható, mert a szörnyű tűz vasáig fűs- és szennyfűlávája teljesen elhomályosítja a csaták mögött ragyogóan fénylő napot. A tüzes-vés füstföhöket állandóan szennyesíti az utak irtózatos pora is, amelyet a sebesültek szállítás, foglyok megvidult masirozása és az ijesztő nagyságu muniócs autók szakadatlan száguldózása vernek föl. A szennyes sőrésében az olasz röpülőök 150—200 méternyire leereszkednek a mi állásaink fölé, hogy ágyus kollégáinknak, mázsaszámra hozott bombáikkal, segítsenek a pusztításban. Eszenközben az irtózatos pokol haszon-évezői világszerte kurjongatják, hogy nem tárgyalnak a végső győzelemig (S. L.)

— **Meggyilkolt szerb fogoly.** A háborus szláv szimpatianak különös formájával találkozunk az idei radái (kanizai járás) bucsun. Orosz és szerb hadifoglyok kerültek összetűzésre. A dolagnak radikális vége lett, mert egy szerbet az oroszok agyonszurkalt. Ime egy példája a sokat hangoztatott orosz-szerb hazafias barátságának.

— **A hősök sirjai.** Ugron Gábor belügy-miniszter körrendeletet küldött a törvényhatóságokhoz, amelyben a vezető tisztviselők figyelmébe ajánlja, hogy a haza védelmében és hazafiai kölességük teljesítése közben áldozatul esett hősök — akár saját fiaink azok, akár szövetségeseinké, akár az ellenség sorából valók — a hozzájuk méltó eltemetésre, sirjaik megjelölésére és gondozására érdemesek. Közli a rendelet, hogy a hadügyminiszter a különböző harcterek körül nyugvó hősök sirjaitak felutaltására és a szét-szortán heverő tetemek összegyűjtésére katonai munkásosztagokat szervezett.

— **Agonyítotté a férjét.** Házsártos, veszedő természetű ember volt Marton Gábor balatonfüredi lakos, különösen ha néhanapján feleöntött a garatra. Ilyenkor aztán családjának sem volt maradása. Vasárnap különösen sokat talált bevenni a jóból, széles jövedelvényen tört-zuzott, majd darabokra tépte a nála levő tíz és husz-koronás bankjegyeket. — Később kiment a szőlőbe, ahol felesége és fia csendesen dolgoztak. Marton nekiment a fiának és ütlegelni kezdte. Felesége a fiu segítségére sietett s a veszedékes hevében egy karóval úgy talalta az ittas embert fejbevágni, hogy az szörnyethalt. A csendőrség megindította a vizsgálatot.

Megjelent az új bélyegilleték-táblázat.
Most került forgalomba a most életbelépett okmánybélyeg illetékre vonatkozó új táblázat. Tekintettel arra, hogy még az 1917. évi naptárak legnagyobb része is a régi bélyegtarifát tartalmazza, a nagyközönség sok tévedéstől és birságotól óvhatja meg magát, ha a szóbanforgó táblázatot megszerzi. Kapható Balkányi Ernő papírkereskedésében Alsólendván. Ára 20 fillér.

— **A magyar urileány-társadalomnak** és intelligens családoknak a legkedvesebb és legolvasottabb képes heti folyóirata az „Elet.” Művészi képeivel, irodalmi értékű elbeszéléseivel a legélénkebb magyar folyóirat. Cikkei a legjelesebb férfi és női írók tollából kerülnek ki. Minden vasárnap megjelenik és egy negyedévre 5 korona az előfizetési díja. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I., Fehérvári-ut 15/c. Mutaiványszámot készséggel küld a kiadóhivatal.

— **Olvassa „Az Est”-et**, ha mindenről informálódni akar. „Az Est” riportjai mindig kimerítik a nap eseményeit, mert „Az Est” mindent megír és mindenről tud, ami közérdekű. „Az Est” munkatársai mindenütt ott vannak, ahol esemény történik, hogy a lehető leggyorsabban és a személyes meggyőződésen alapuló pontossággal írassák meg tudósításaikat, az ország minden részében és a külföldön pedig olyan szervezett tudósítógárda látja el a hírszolgálatát, amelyvel szemben a világ legelső lapjai is elismeréssel vannak. Ez a magyarázata annak, hogy az egész világ sajtója naponta sokszor hivatkozik „Az Est”-re, mint forrásra, közli tudósításait és táviratait, azzal a biztos tudattal, hogy „Az Est” citálásával már a hitelesség bélyegét is rányomta a közleményre.

— **Az Érdekes Ujság** az elmúlt félév alatt újabb bizonyosságát adta annak, hogy a leggazdagabb, legszebb és a legerdekesebb magyar képes hetilap. Ünnepi számai, melyeknek borítékai színes mélynyomásban pompáztak, a kiállítás szépségében, a tartalom gazdagságában és az ingyenmelleletek sokaságában felülmúltak mindazt, amit idáig magyar lap olvasóinak nyújthatott, de egyben megmutatták azt is, hogy az Érdekes Ujság előfizetői sorába lépni megkatarintást jelent. A drágábbra szabott ünnepi számokat ugyanis az előfizetők minden ráfizetés nélkül kapják meg. Az ünnepi számok kedvezménytel szolgál. Az Érdekes Ujság előfizetőinek. Az Érdekes Ujság Dekameronja, Az Érdekes Ujság Háborús Albuma mellett bezette magyar írói regényeit és elbeszéléseit tartalmazták. A július 1-én belepő előfizetők kívánatra ingyen kapják meg e sorozatból Molnár Ferencnek „Az arumíri erdő titka” c. kötetét és egyszersmind jogot váltanak arra, hogy ugyan-csak ingyen kapják Szomahazy Istvánnak október folyamán megjelent „Egy éjszaka Péterpusztán” című könyvet előfizetési feltételeink értelmében. Most belepő előfizetői számára meg egy kedvezményt tartogat az Érdekes Ujság, amennyiben a szenzációs „Korolázási Album” most készülő második kiadását 20 korona helyett 15 koronáért rendelhetik meg. Az Érdekes Ujság előfizetési ára negyedévenként 5 korona.

Megjelent a Milliók Könyve 45-ik száma: Jókai Mór „A cigánybáró” című gyönyörű regénye. Ára 40 fillér. Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

Eladó fehér bor.

Alsólendván, Szentháromság hegyen 25—30 hl. saját termésű 1915-ös, literenkint 5 koronájával eladó.

Özv. Tomka Györgyné.

KÖNYVNYOMDÁBA egy tanulóleány fizetéssel azonnal felvételik.

Az új magyar Vöröskereszt nyereménykötvényekre

(sorsjegyekre)

az eredeti kibocsátási áron K 52.— elfogad előjegyzéseket az „ALSÓLENDVAI TAKARÉKPÉNZTÁR” Alsólendván.

Játsszai időtartam 80 év. — Az első 30 esztendőben:

11 esetben	1 millió koronás	9 esetben	200.000 koronás
19 „	1/2 „	34 „	100.000 „
9 „	300.000 „	20 „	50.000 „

főnyeremények vannak. Azontul minden húzásnál a főnyeremények K 450.000, K 300.000, K 200.000, K 100.000, K 20.000 stb. tesznek ki.

Az összes nyereménykötvények a sorsolási időtartam utolsó évében a név-érték kétszeresével, vagyis 80 K-val kerülnek beváltásra.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb zseborák, láncok, arany és ezüst ékszerek, China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. javítások szakszerűen végeztenek!

ARANYOSI-FÉLE

FÉNYES DEZSŐ tanár

felsőkeresk. isk. || fiuinternátusa

— BUDAPEST, V. ker., Csanády-utca 19. szám, saját házában. —

Tájékoztatót készséggel küld az Igazgatóság.

Hungaria hazai ernyőgyár r. t.

Alsólendván

fatalpu czipők

gyártására is

berendezkedett.

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN bórkereskedő. Kész cipő raktár

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár őrü-dívat cikkeiben.

BECK OSZKAR fodrászterme Főut. Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsító és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

ECKER PAL kalaposmester kalap-üzlete, Főutca Nagy raktár férfi- és fiúkalapokban.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, norinbergi-, díszmű-, üveg- és porcellán-kereskedése

FEHER ANTAL köröm- és kocsikövacs.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GALLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCISCS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

GERICS JÁNOS vegyeskereskedése, sajtár-, szita- és kezikosarak raktára, szeszes italok kismértékbeni eladása, a vasutállomás átellenében.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DAVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS VILMA ajánlja fényképeszeti műtermét (Alsórendva, Főut. Arstein-űzlet átellenében). Készít a legjutányosabb árak mellett fényképeket minden nagyságban. Felvevőit bármikor eszközöl.

MAYER ODON óras és ekszerész. Nagy raktár china-ezüst árúiban.

MAURER FERENC szobafestő és mazofo.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-ásági gép-, szén-, cement- és malomko-raktár.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ fodrászterme Főutca, Beck-ház

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesárú-üzlete a Főuton.

RUDAS SÁNDOR cipész.

RITOPER JÁNOS vasúti vendéglős, sertés- és marhakereskedő, Vasúti-utca.

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szikvizgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bórkereskedése a vasúti állomás átellenében.

SCHWARCZ ZSIGMOND cipész Főut. Közepkiféle haz. Elvállal új munkát, ugyszintén javítást.

TITTLER ANTAL szikvizgyártó-mester, Kanizsai-utca

TEICHMANN HENRIK szikvizgyára, Főutca.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készítése.

„URANIA” mozgósínház az ernyőgyár épületében. Hetenkint 2-3 előadás, érdekes műsorral!

VARGA MÁTYÁS Alsórendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

VLAY ISTVÁN csizmadia, Városház-utca.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárúkereskedése s cipőraktára

WALTERSDORFER ADOLF meszaros.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalú.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédiés.

BOROS JAKAB vendéglője Budapest

BERÉNYI ISTVÁN kereskedő Lendvasárhely.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJAN SANDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF Csesztreg ajánja mindenemű cement-árut, csövek, hidak, vályuk és minden e szakmába vágó cikkeket.

ENGEL IGNÁC kereskedő Kerkaszentmiklós.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FURST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FURST ADOLF vendéglős Rédiés.

FOLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANO vendéglős Rédiés.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GÉDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Peteshaza.

GAAL SANDOR molnár Rédiés.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömők.

HARANGOZO JÓZSEF ujonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

HOSSZU KÁROLY malomberlő Kerkaszentkirály

HORVÁTH JÁNOS ácsmester Csepreg, Sopronm.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalú.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntörháza

KOHN LIPÓT mesz-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala előrusítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédiés

KÖSA FERENC cipész Nemesnép.

KRIZSANICS VIKTOR asztalos és deszkakereskedő, Köt

KORÉN MÁRTON kereskedő Lendvaerdő.

KONTLER KÁROLY kovács és gépesz Lendvahosszúfalú.

Ij KOVÁCS ISTVÁN fényképeszeti műterme Csáktornya.

KOHN LAJOS kereskedő és vendéglős, Dobri.

KOHN SÁNDOR vegyeskereskedő Lentikápolna

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

LOVÉNYAK VINCE borbély Lendvasárhely

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszzerdahely.

MAYER MÓR kereskedő Lendvauffalu.

MARTON JÓZSEFNÉ kereskedő Lentikápolna.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikövacs-mester Nemesnép.

PREKSZAVEC ANTAL közműves, Remiszmajor p. Felsőkirályfalva

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLO vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCISCS ISTVAN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABO FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZABO LAJOS vendéglős Resznek.

SPIEGEL ADOLF nagyvendéglője Lenti.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarev

TOKA LAJOS múmalma s őrstraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VADNAY GÁBOR bognár Lendvahosszúfalú.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

VÖRÖS JÓZSEF cipész-mester Resznek.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

Papirszalvétát

legolcsóbb árban szállít

Balkányi Ernő, Alsórendva.

40

A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért! Minden füzet egy befejezett teljes regény!

»MILLIÓK KÖNYVE«

Minden kéthétben egy regény jelenik meg!

40

FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bárony, Bródy, Pekár, Heltai, Krady stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 40 fillér. Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsórendván és Muraszombatban.